

Viib linnast välja mäele

120

Aupaklikult ♩ = 72–84

1. Viib lin-nast väl-ja mä-e-le üks kan-na-tus-te tee.
2. Kes suu-dab va-lu hin-na-ta? Kes sel-le suu-rust teab?
3. Ja kee-gi muu ei saa-nud-ki me pat-te lu-nas-ta'.
4. Ta i-ga loo-dut ar-mas-tas, siis ar-mas-ta-gem ka,

Seal löö-di Jee-sus ris-ti-le me, i-ni-mes-te eest.
 Kuid tea-me, et Ta kan-na-tas meist i-ga-ü-he heaks.
 Ta mei-le tae-va-vä-ra-vad nüüd kät-te ju-ha-tab.
 et lu-nas-tu-se loo-tu-ses Ta ta-het jär-gi-da.

Sõnad: Cecil Frances Alexander, 1818–1895

Viis: John H. Gower, 1855–1922

Johannese 19:16–20

Heebrealastele 13:12